

Előfizetési árak:

Helyben

Félévre 6 frt.

Három hónap 3 „

Postán küldve:

Félévre 7 frt.

3 hónap 3 „ 30 kr.

Egyes szám

10 kr.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Előfizetési pénz minden közlemény Főplac Vécseyház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendő.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr.

Terjedelme és többszöri hirdetés alkuszorint

Nyitási: 15 kr. soronként.

Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.

Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségénél. Egyébütt a postahivatalok útján.

P e s t, szept. 22.

Az örök béke.

(r.r.) A békecongressusnak nem Schweicban, hanem Magyarországon és pedig éppen Budapesten kellett volna megtartatni.

Miért?

Azért, mert itt van a béke hazája.

Tanulhatna az a sok okos ember, ki Lausanneben békecsinálás végett összegyűlt, tanulhatna a mi miniszteriumunktól!

Mily iszonyu láрма keletkezett legközelebb a lapokban a ministeri változások felett!

Egy beteg ember (az az, hogy miniszter) annyi vak lövöldözésre adott alkalmat, hogy valóban azt kelle hinni, hogy ég a föld lábunk alatt.

Azt sem tudtuk már örülnünk-e, ha Wenkheim viszszalép; vagy jajt kiáltunk, ha még rosszabb lesz valamelyik emlegetett magánasútóda.

Gr. Andrassy csak mosolyogta a dolgot, nevette az ellenzék aggodalmait; s titkon elhatározá magában, hogy a fölgerjedd hullámok neptuna lesz, közéütvén szigonyával a felmerült híreknek.

Gondolta magában, hogy ha azok a tudósok ott Schweitzben ki nem tudták találni az örök béke föltételeit, majd kitalálja ő; tehát, minél tovább terjed a cabinetváltozások híre, annál nagyobb lesz az ő dicsősége, ha a nekivadult vihart feltartóztatja.

Hagyta tehát tovább terjedni a hirt; terjedt is az folyvást, saltomortalékat tévén rohantában; lehet, hogy éppen budai szél is elesztette.

Már már látszott a kisértetnek vázalakja mely Wenkheim mellett Lónyay és Mikó bukásával is fenyegetőzött...

Még ez nem volt elég.

A zajközé puskaropogásnak is kelle vegyülni.

Fáma kisaszszonynak szájába adják tehát Budán és Bécsben, hogy a honvédek 60,000 fegyverét letartóztatta a német.

Lón iszonyu zaj; már-már a békés emberek is kezdenek lármázni, mi lesz abból, ha a német még azt is elveszi, a mit tőle vásároltunk?

Hát a cukor, posztó, gyoles sat., a mi nyerni akarunk, jó pénzünk mellett, mind Bécsben fog maradni?!

Ez nem megy!

Igy elállunk a ministeriumtól, mert félo, hogy utoljara burnót-szeienezéink is mind Bécsbe vándorolnak, melyeknek pedig megadtuk becsületes árát! —

Az nagy dolog, mildön a tubák- és serhösök is revoltálni akarnak.

Nem is vélte tréfára a dolgot gr. Andrassy; már látta, hogy veszély van, a mi segítni kell.

Hanem még — mint merész ember — az utósó hurt is megfeszítette.

A hivatalos hirlapban iratott maga mellett egy oly átkozott replikát, a mi a lázt még növelte.

Tudniillik, az volt hire, hogy Bécsben — isten tudja, hogy kik — letartóztatták a honvédfegyvereket.

Kapja magát a hivatalos közlöny, védszavaiban kikotytyantja, hogy biz azokat nem a bécsiek tartóztatták le, hanem maga gr. Andrassy!

No erre aztán lett haddel-hadd! Hát még a honvédelmi minister tartja vissza Bécsben a fegyvereket?! Ez már... sat.

A nagy zajra előtöppan a gróf félretölt olaszfalai megöl, — mint hajdan Minerva Jupiter fejéből. Elkialtja: legyen örök béke! Pax! A magyar ministerium: a béke!

A szószekre lépven, kihirdeti, hogy a beteg miniszter nem beteg; hogy a pénzügy-minister nem retirál; hogy Mikó pakol, de nem kell félni, lesz még hozzá szerencséje a nemzetnek!; hogy ő tagu küldöttség indítatott Bécsbe telegráfon a fegyverekért; lesz fegyver 3 hónap se telik belé; és pedig nem 60, hanem mintvezer, azaz: tizezer consolatio fejében, hint a vigaszversenyeken szokás!

Sőt még fegyvergyár is lesz; már csinálja is Verndl uram Bécsben! a pesti fegyvergyárt!... sat.

Erre aztán elnémult bámultában az ellenzéki sajtó; még a tubákos németek is pardont kiáltottak, meglelvén zsebeikben a tele szelenczét!

Az ellenzék pedig, felakarván a vereséget győzelemre használni, táviratokat küldött a Lausanne-ból oszlófélen levő tudósok után, meghíván őket Budára, hogy tanuljanak a mi ministeriumunktól, melynek kebelében meglón ime az örök béke.

Hanem azoknak az örökbékekovácsoló uraknak volt annyi eszök, hogy még az oppositionalis telegrammoknak sem fogadtak szót, — azt kiáltván vissza: sok ház ég belül, bár nem látszik kívül! —

Ilyen örök béke az, a mi a ministeriumban született, nem hisznek neki még a németek sem!

Ujdonságok.

= A debreczeniek Kosuth Lajosnál. Volt említve lapunkban, hogy a fiumei természetvizsgálók gyűlésében részt vett polgártársaink közül többen, hazánk dicső fiát, a nagyszáműzöttet is meg fogják látogatni Turinban, hogy hódoló tiszteletüket nyilvánítsák azon férfunak, kinek már csak neve hallatára is magasabban dobog minden igaz magyar kebel, s kit a magyar nép már megszokott a szabadság és alkotmányosság megtestesült eszmény-

képeként tekinteni, s kit fájdalom nem minden az után vágyódó hazafinak lehet szerencséje színről színre tisztelni, s üdvözölhetni. Debreczeni polgártársaink közül néhányan a fiumei gyűlés alkalmából jutott mégis a szerencse, mit ha nem irigyel is tőlök senki, de mindenesetre fájdalmasan esik sokaknak az, hogy abban részt nem vehettek. A kis társaság f. hó 13-án érkezett Velenczéből Turinba este 10 órakor. A látogatás idejeül 14-kének délelőtti 11 órája tüzetett ki. A látogatók Bánky István, Gálócsy Gusztáv, Kövesdi János, Káposztás János, Rácz Miklós, Vértessy Lajos debreczeniek, s Basa Bálint gömöri lelkes voltak. A nagy száműzött szokott szívélyes modorával fogadta őket; igen jól esett neki e megemlékezés a debreczeniektől, kik között életének legdicsőbb napjaiban is oly otthonosan érezte magát. A vendégeket két és fél órán át tartotta magánál, s a beszélgetés közben a 48-ki szép napok emléke gyakran könyeket csalt az ősz ezüst fürtű férfi szemébe. Két fia éppen akkor nap távozott el Turinból, így ezekkel nem találkozhattak. E látogatás egyes részleteiről hallgatunk, csupán azt emlíjük meg, hogy a benyomás, mit az polgártársainkra tett, minden tekintetben maradandó leend. — A nap hátralevő részét Turin nevezetességei megtekintésével töltötték el a látogatók, kiket Iház ezredes vezetett. Turint 25-én reggel hagyták oda, s Tironon át vették utjokat hazafele, s városunkba f. hó 21-én érkeztek meg.

= A fiumei gyűlésben részt vett polgártársaink legnagyobb részben e hét folytán, kivéve Beke Mihályt és Harsányi Sándort, kik egy füst alatt Olaszországot is beutazzák, már hazaérkeztek.

= Reményi Ede hangversenye. Biztos értesülés szerint Reményi Ede kitünő hegedűművészünk, kihez már igen rég nem volt városunknak szerencséje, pár nap mulva tanítványával Plotényi Nándorral városunkba érkezik, s itt hangversenyt fog tartani és pedig a jövő hét valamelyik napján. Igy valódi műélvezet vár a zeneművészet barátaira. A részleteket közölni fogjuk.

= A mint értesülünk Térey Antonia asszony, városunkban idöz. Hogy ittléte összekötöttesben van-e valami szerződötési ajánlattal, vagy Reményi hangversenyében fog-e részt venni, e felöl még nem értesültünk.

= Hogy a nőegylet megalakult a tavasszal, s hogy az minden részről a legnagyobb pártolásnak örvendett, azt hisszük azt e lapok olvasó közönsége előtt már felesleges említeni, de hogy ha megalakult, hát mért nem adja valami jelét lételének, azt megvalljuk annyival inkább nem értjük, mert az alakulás alkalmával az illető szervezők részéről igen nagy buzgalmat, s a közönségben ennek megfelelő érdekeltséget tapasztaltunk. — Igen nagy örömrünkre szolgálna, ha mielőbb tudó-

sithatnánk az egyet áldásos működésének megkezdéséről.

== Színészeink tegnap d. u. az elkésett vonattal csakugyan megérkeztek; mi azzal vádoljuk őket, hogy a tegnapi esuf zivataros időt ők hozták, ők meg bennünket azzal hogy mért fogadtuk őket oly kellemetlen időjárással. Ha e miatt mindkét fél, színészek és közönség csakugyan neheztelnek, helyre lehet hozni a hibát mindkét részlől, a közönség részéről úgy, ha a színelőadásokat minél szorgalmasabban látogassák, a színészek részéről úgy, ha minél jobban és művésziebben játszanak. Különben üdvözöljük őket idehaza.

== Ma d. u. 4 órakor az egyházi és nevelési pótadó tárgyában, egyházunk adozó hivatásához felvilágosítására, az e végre kiküldött bizottmány tagjai — gyűlést tartottak. — Az eredményről legközelebb.

== Figyelmeztetjük olvasóinkat a „N. Freier Lloyd“-nak lapunk hirdetési rovatában közölt előzetési felhívásra.

== Ujencsozások apróságok. A mostani ujencsozás alkalmával egy csinos legény alkalmasságát találtatván, valamelyik huszárezredbe soroztatott. De a fiu minden áron baka akarván lenni, midőn ezen kérelmével az ezredeshez utasították, a következő szavakkal fejezte ki a derék Kocziska ezredes előtt ohajtását: „Tekintetes Habermann ur, — legyenek oly jó, kérem engedje meg, hogy DomMiguel lehessenek,“ mire aztán az ezredes a sorozási bizottság általános józiti nevetése közt engedett, a különös alakú kérelemnek. Az meg ma történt, hogy egy papjelölt, B. F. — ki különben a főiskolában köztanító is, hasonlóan besoroztatván, a kapitányság egyik lelkiismeretes hivatalnok, a különböző rovatok betöltésénél egész komolysággal kérdezte meg a tiszteletes bakát, hogy tud-e írni és olvasni. — Épen ahoz megy ez, mint mikor a 10 éves gyermek tanuskodásánál a bíró megkérdi, hogy nős-e vagy nőtlen. — Különben az egész dolog épen nem malitiából történt.

== Tegnap előtt éjjel M. J. közsörismesternél hamis 10 frtos bankjegy találtatott. A nyomozás, hogy honnan került hozzá, erélyesen folytatattatik.

Fővárosi értesítő.

* Király ö felsége vendégével a toskánai nagyherczeggel holnap Bécsbe utazik. Albrecht herczeg ugyanoda már elutazott.

* A z ö s s z e s minisztériumok 1868-ra vonatkozó számadásai néhány nap alatt a pénzügyorségnél össze lesznek állítva, s aztán nyomtatásban az országgyűlési képviselők közt kiosztatnak.

* B u d á n egy embert bigámia vádjáért fogtak el. Szegény tatár! hát nem elég büntetés az neki, ha a törvénykeze nem sújtja is, hogy az a sok feleség élő vértanúvá avatja fel, mert no hiszen — „mikor az az egy is sok!...“ (Paradon!)

T Á R C Z A.

A z s i d ó.

— Mühlbach Luiza beszélve. —
(Folytat.)

— Én sok pénzt ajánlottam föl neki — és ő zsidónó volt! válaszolá az agg röviden.

— Figyeljen rám tovább — szól Alfréd, a tanácsnok kezét megragadva. Ez mind megtörténhetett, de ha keresztyén vagyok miért vont ön el az uri szent vacsora fölvetelét? Hogyan történhetett az, hogy midőn keresztyén létemről számot kellende adnom, miért keltünk utra? Mivel — mint ön mondá — egy lelkes barátja által Bécsben kellett előkészíttetnem. Ön jól tudja, hogy ez nem történt meg s mégis kényszerítte ön a bibliára esküdnöm, hogy bárkinck azt valljam, mikép a keresztyén egyházba fölavattatám. Én letévem ez esküt, mert mint gyermek mindenkor vakon engedelmesskedtem parancsának; ön isten ségem s kalauzom volt, imádtam önt, mert megváltott a szegénységből és szoiagaságból s kiszabadított a zsidók kezéből. Én letévem az esküt, de miért kényszerített ön arra?

Mert a világ a vallásos szertartásokra sulyt fektet, s az ellen nem szabad dacolni. De én téged nem avattatálak fel, mert én mint magad is tudhatod — az egyházi szokásokat ki nem állhatom. De miért e gond és gyötrelmem? Mitől félsz?

* B u d á n a napokban egy munkás a vasuti indóháznál leesett egy lépcsőről s halálos ütést kapott. Ezt neje annyira szívére vette, hogy szintén halálos beteggé lett; s mindkettő később ugyanazon órában halt meg.

* K i m o n d j a a z t, hogy mi magyarok barbárok vagyunk? mikor oly számosan állanak elő közülünk, kik a „Művelődés történet“-ét szándékozzák megírni. Így Áldor Imre, Asbóth, Torkos László sőt még Csáthy Géza is neki keserednek és kezükbe ragadva a tollat írnak, és pedig mind mind, külön-külön egy-egy „művelődés történetet“ írnak, talán azért, hogy majd őket is kiművelje — a kritika?!

* A n a p o k b a n tartott nagy hadgyakorlat alkalmával egy hadnagy lövést kapott egyik lábába, melyet ennek folytán amputálni kell. Már a mult szombati hadgyakorlat alkalmával is röpkedtek golyók.

* A n e m z e t i s z i n p a d o n Gárdonyi Antal vidéki színész — kit a debreczeni közönség is ismer régebről — tett kísérletet, még pedig Schiller Haramiáiban Moor Ferencz szerepével próbálkozott meg, — de a fővárosi sajtó szerint minden művésziesség nélkül. Ujházi Ede után nem is érthető e vendég szereplés czélja, miután Gárdonyi nyomába sem hághat az említett szép tehetségű fiatal színésznek — ki vele egy szerepkörben mozog.

* A r e n d e s h a d s e r e g n é l l e vő katonákat, kiknek szabadságolási idejük ez évben következik, hír szerint a most folyó hadgyakorlatok után azonnal szabadon bocsátják.

* K é t h i t e l i n t é z e t i hivatalnok fogadásból átuszott a Dunán; 9 1/2 percz alatt teték meg e veszedelmes munkát, és teljes egészségben ürítgették kirá a megnyert pezsgőpalackokat.

* D o r i a d e C a u M a r i, a nemzeti színház egykori primadonnája Pestre jó vendég szerepelt. Először a „Hugonották“-ban lép fel mint Valentin.

* E r k e l „Báthori Mária“-ját elő szándékoznak venni a téli idény alatt. Ad vocem „Báthori!“ ha jól emlékezünk a debreczeni zenetanár Chon Adolf szintén irt zenét egy ilyen Báthori léle című opera szövegére. Vajon e mű a korán megért babérokon pihen-e? vagy a kikeletre várakozik talán, hogy ő is majd „új életet“ nyerjen!?

* B u d á n egy napszámos jói felöntött a garadra, s széles jó kedvében addig botorkázott, míg a Duna vizéhez nem jutott. Abba aztán szépségesen bel-pottyant s nem is jött ki többé.

B e l f ö l d.

S z e g e d, s z e p t. 22.

Tisztelt szerkesztőség!

+ No én ugyan megírtam, midőn Önöknek megígértém, hogy olykor nek pár sor tudósítást vidékünkéről. Higyjék el szégyellem a dolgot; de már csak kimondom.

Midőn én először Debreczenbe akartam menni, minden ismerősöm azzal vált el tőlem, hogy az a Debreczen egy iszonyu paraszt város. Hát, mikor oda megyek, látom, hogy mily eleven,

— Én emlitem már ön előtt, mikép attól tartok, hogy ön borzasztó játékot üz velem. E félelmem nincs indokolva azt tudom, mert ön jóltem, s szeretetét halmozva árasztá reám, de mégis félelem gyökerezett meg bennem, mely nyugalmamon éjjel nappal rágódik, üldöz, gyötör szünetlenül. Atyám, ha mégis úgy volna, s ha mégis e gyűlölt, elfajult, porba tapodott nemzetiséghez tartoznám, ha.

Az agg tanácsnok hangos gonykaczaja szakította félbe az ifju beszédét.

— Mit nevet ön? kérdé Alfréd hevesen.

Azt nevetem, hogy te gyermek vagy, ki hiába való gondokkal gyötíri magát. Légy nyugodt Alfréd; tedd arczodat derültté, nehogy menyasszonyod előtt eláruld kétségeidet s aggályodat. Gondold meg, hogy ma esküvő napja van.

— Igen! ma esküvő napja van, szól Alfréd kiderült arczal, de rögtön elborulva folytatá:

— A jegyző már azonnal itt lesz a szerződés fogalmazására, s ön tudja, hogy keresztlevélre s fölavatási bizonyítványra van szükségem, s még e papírok nincsenek kezeim közt.

— Csak bizd azokat én reám — viszonzá Clausthal ur. Menj inkább vendégeink fogadására, mert már hallok a kocsi robogását.

Csakhamar válogatott, fényes társaság gyűlt egybe. A gazdag Frankfurt legelső s legtekintélyesb családai jelentek meg az öreg tanácsnok Clausthal meghívására, kik most az oly sok évig zárt termeket élénkíték.

csinos néplakja, piacza s burkolt utai mily tiszták, itt is egy utcaneprő, amott is; sőt még kisebb utcám is látszik a tisztaság embereinek keze. . . Hát még a színház! No, ezt ugyan senki el nem tudta volna velem bitetni!

Es uram fia! Haza jövök; s látom azt a tömérdek szemetet piacunkon, s utcáinkon. . . No, de nem illik nekem, a magunkét gyalázni!

Íokább kedvesebb tárgyhoz forduljunk. Az önök kedves (?) Vizvári néjának tegnap volt utósóelőtti fellépte színházunkban; a „Plebánus szakácsbúja“-ban. Tetszett, és sok tapsot aratott; sajnáljuk, hogy eltávozik tőlünk! De hiába! ő is visszavágyik abba a jó Debreczenbe, a hol mindenki oly hamar megszokik!

Azt beszélik, hogy Reményi minket is meg látogatna mostani újabb körútjában; nem tudjuk, sőt nem is hiszszük, mert az hírlík, hogy vasárnap Czegléden adott hangversenyt, szép sikerrel; és más felé vette útját. No pedig bizony mi is adnánk még pár fillért ahoz a Petőfi-szobor alapjához! mire Reményi oly sokat gyűjtött.

Mert azért, hogy a rendőrség, a fent írott tisztaság dolgában, nem a legerélyesebb nálunk, nem kell tőlünk a művészeknek megijedni; pártol a mi jó népünk minden jót és nemest; és e tekintetben párja Debreczennek. . . No, látom az Önök ajkain a szót, hogy, hát a Szegedi Híradót mért pártoljuk hát, ha csak a jót és nemest szeretjük! Hát bizony csak azért, mert ennek szerkesztésében is van elég művészi: Bosco se tudna nagyobb szemfényvesztést csinálni, mint ama lap a mi érzelmeink tolmácsolásával; aztán meg fentemlitett gazos piacunknak hübb képviselője nem is gondolható ennél a mondva csinált közegnél.

De most veszem észre, hogy mindent összevissza beszélek. Be is fejezem levelemet.

Csak még azt említem meg, hogy a H.-M.-Vásárhely melletti vasútvonalon a sinek már mind le vannak rakva, csak a hid hiányzik a Tiszán, azon is dolgoznak már Algyőnél; vashidat készítenek oda is, mint minálunk van a Temesvár felé vivő vonalon. Ah! most jut eszembe, hogy e tekintetben csakugyan felyűlműljük Debreczen, . . . mert itt van a Tisza. . . De, hiába! itt sem vergődhetünk Önök fölébe; mert most jut eszembe az is, hogy Önök is bírnak egy . . . Tisztát! kire méltán büszkek. Ezen dicsekvéssel tehát felsűltem. Azért is megretírálok ezuttal, — a viszontlátásig!

* R a d o s á n b a n (Nyitra megyében) iszonyu tüzvész pusztított. Az egész község koldusbotra jutott, és hirszerint 21 gyermek lett volna a lángok martaléka.

* E r d é l y b e n, egy bécsi lap szerint, egy faluban a disznók közt valami járvány dühöngvén, a babona hívei úgy akartak róla tenni, hogy egy reggel minden gazda (az özevgy asszonyok is) meztelenül hajtották a sertést meztelen kondás elébe. Furcsa látványt nyujthatott ezen Ádám apánk-féle toliette.

□ Nyiregyháza folyó hó 21-kén egy fiatal pékmester Puhí Péter jegyesét, kivel már egyizben ki volt hirdetve: pisztolyal szívére keresztüllötte, azután saját életének vetett véget; e szerencsétlen tragoedia legkihítoőbb oka az, miszerint a leány, nem tudni mi okból, a jeggyűrűt visszaadta vőlegényének, min ez annyira felingerült: hogy elhatározta magát, mindkettőjüket k-

Az öreg tanácsos állhatatos és sokszori esengesének Wagenberg elnök engedve beleegyezett, hogy leánya esküvője a tanácsnok fogadottfiával, a lányos ház helyett Clausthal ur lakában ünnepelessék.

Már az egész vendégség egybesereglett, csak a ház ura hiányzott s a menyasszony szülei vel meg a jegyző.

De im egy kocsi áll meg; Alfréd az ablakhoz lépe és midőn az elnök fogatát megpillantá, gyorsan kisetett, araja elfogadására.

A szárnyajtók kitarultak s Alfréd karján csüggye, bibor arczal s mosolygva, mint sylphid lebegett Leonka a terembe, bájos mosolyal fogadta a vendégek üdvözlését.

— Mily gyönyörű pár! susogták.

— S mily édes tekintetet vet ifjára!

— Hogy ragyognak szemei!

— Bizonyára mindketten boldogok lesznek, mert szeretik egymást.

A jegyesek háta megett állott az elnök, ki a terembe, hirtelen roszul lett neje nélkül érkezett — és Alfréd, rátekintvén, megijedt leendő ipának halványága miatt.

— Hol van önnek atya Clausthal tanácsnok? — kérdé az elnök, remegő hangon.

— Amott jó, — válaszolt Alfréd, s az átellemi ajtón valóban Clausthal lépett be.

Hirtelen esüdü állott be, és minden szem kiváncsian tekinté rá.

Harmincz éve mult, hogy senki e házba be nem lépett; harmincz év óta a tanácsnok minden

Debrecen 1869
67-73. n. sz.
a hírből

kívég zni. Hogy a férfi részről előre elhatározott dolgot, és így előre megmondva öntudatosan vitetett véghez a szerencsétlen gyilkosság: kétségen kívül teszi azon körülmény, miszerint zsebében végrendeletet találtak. — Az esemény így történt: Kévéssel ebéd előtt a leány a kertbe ment zöld petrezselyemért, ezalatt a nevezett ifju megérkezett s a leány szüleitől annak hollétét kérdezé, mire a szülők, mit sem gyanítva, őt a kertbe utasították. A szülők hallották ugyan a lövés hangját, de azt hivatva: a szomszédban történt valahol, nem is figyeltek rá; a szomszédná azonban a lövés hallatára a kerítéshez futván: midőn a kertben mindkettőjüket a földön látta, azonnal átsietett a szomoru hírral, de mire a kertbe érték, a leány már halva volt, kezében tartva ekkor is a zöld petrezselymet, a golyó a szívért furta keresztül, a férfi még másfél óráig kiülődött, de beszélni már nem lehetett vele. S így a szomoru történet bizonyos okát csak gyanítani, de biztosan tudni még most sem lehet. Mindkettőjüket, de különösen a szerencsétlen leányt, ki igen csinos és eleven ügyes gyermek volt: városunk közszerzőtve kíséri sírjába. — r. l.

Külföld.

— Beust cancellár hol tartózkodása felől, hivatalos helyről megnyugtató (?) hírek érkeztek. Beust gróf hosszabb időt szándékozott ugyan Svájcban tölteni, de távirati tudósítás szerint már mára vagy holnapra visszaváratik Bécsbe, így a sokat emlegetett st.-cloudi ut most bizonyosan elmarad. Ezzel azt hisszük, hogy a cancellár ulyssesi utazása felől kerengő, s mindennap más alakban fellépő hírek véget érnek. Az „A. A. Z.” egy hivatalos levelezője már is panaszkodott, hogy a nemes gróft az európai sajtó mindennap más fele utaztatta, úgy hogy Karlsbadtól Lacromáig alig van már fordó, a hová állítólagosan utazni nem akart volna.

— Párisban igen nagy feltűnést okoz Keratry grófnak, — ki Mexikóban is volt, s Miksa császár felől igen érdekes cikksorozatot tett közé — levele, mit a „Temps”-hez intézett. Ezen levélben, melyet minden lap reproducat, s mely a legkülönbözőbb megjegyzésekre adott alkalmat. Keratry egy általa pár nappal előbb valami politikai gyűlésben tartott beszéd tartalmát közli, melyben bebizonyítja, hogy a kormányának alkotmányos kötelessége a november végéig elnapolt törvényhozó-testület, még okt. vége előtt összehívni. E levél érdekesebb pontjait röviden kivonva ezennel közöljük: „Ha, a mint hírlik, a kormány el van határozva a törvényhozó-testület összehívását egész november végéig elnapolni, ez esetben nekünk, ezen elutasítással szemben kötelességünk igen szigoruan elbűnk van szabva. A senatus határozata szerint az elnapolás semmiféle ürügy alatt nem törénthetik meg. Az alkotmány által az ülés-szakra kitűzött idő hat hónap. Okt. 25. a hat hó lejár, miután az utolsó kamra apr. 25-én oszlattatott fel. Egy önmaga által kimerített, s minden erőteljes elhatározásra képtelen kormány-nak okt. 26-án, a saját alkotmányát lábba tapodó végrehajtó hatalomhoz intézett felhívással kell felelni. Az ellenzék majdnem 4 millió választót képvisel, s ezek nem akarnak erőszakos forradal-

mat, hanem oly kifejlődéseket, melyeknek a jövő komoly érdekeit kell megvédelmezni, amelyeknek — hogy az állam feje betegsége, s a trónörökös fiatalsága által előidézett válság, melybe a személyes kormány tévedései által jutottunk, bevégeztessék, jogosultságuk van az adott perczen a szavazatjog békés hatalmára, s a megválasztottak erélyére számítani. Ha a szabadelvű ellenzék érteni fogja azt, hogy egyetértsen, úgy az oly veszedelmes módon nyilvánult válságnak szerencsés megoldása leendő. — De ha az elvakult kormány, ahelyett hogy az általános ohajnak engedne, nem fél a bonyodalmaktól, ez esetben reméljük, Franciaország becsülete végett, hogy lesz 40—50 követ Franciaországban, kik harcolni fognak az alkotmányért a dicső küzdelemben. Tehát okt. 26-án a viszontlátásig.”

— Latour d' Auvergne herceg a mint Párisból jelentik, e perczen egy körlevelet szüddéskiz intézni Franciaország külföldi diplomata ügynökeihez, melyben Franciaországnak az oekomenikus zsinathoz való állása részletesen tárgyalatik, s főleg azon okok fejtenek ki, melyeknél fogva a császári kormány indítatva érezi magát ama nagy egyházi nyilatkozvány ellenében beváró állást foglalni el; s hogy miért nem akar külön képviselő által résztvenni azon zsinatban. Különböztetve már régebben a „Constitutionell”-ben el volt mondva.

— A távirat közli már azon jegyzéket, melyet Sikles tábornok az amerikai követ Madridban Cuba szigete eladása tárgyában kormányához intézett. Ezen jegyzéket egy emlékirat előzte meg, melyet a tábornok a spanyol kormány elébe terjesztett be, s a Times madridi levelezője utolsó levelében kinyilatkoztatja, hogy ő az amerikai követ közleményei felől, melyekről a spanyol kormány makacsul hallgat, a következő részleteket adhatja. „Azon tény ellenében, hogy a sziget két-harmadrésze már a felkelők birtokában van, ezeket már alig lehet felkelőknek nevezni, hanem úgy lehet és kell őket tekinteni, mint oly népet, mely függetlenségéért küzd. S az is tény, hogy az egyesült államok kormánya, mindent elkövet, hogy a cubaiak ilyenek elismertessenek, s a spanyol kormány ezen méltányos ohajnak igen nehezen fog ellenállhatni.”

Továbbá szó van az okiratban a cubai kereskedés ezuttal pangásáról, valamint az ezzel összefüggésben levő érdekekről; s ki van mondva, hogy a háboru tovább folytatása Cubát anyagi — illetőleg kereskedelmi tekintetben, tökéletesen tönkretesz. — Az amerikai kormánynak soha sem volt szándéka a sziget eladása ügyében működni, sem egy, sem más módon.

— Metternich herceg Saint-Cloudban f. hó 20-án fogadtatott kihallgatást Napoleon által, s onnan 21-én csehországi jóságaira utazott.

— Drezdából távirják, hogy ott f. hó 21-én az udvari színház a próba alatt meggyült s a lángok martalékává lett. Részletek hiányzanak.

— A „Kreuz Ztg” szerint a koronaherceg és neje legidősb gyermekükkel okt. 6-án Olaszországba indultak. — A koronaherceg Brindisiből Konstantinápolyba megy, s innen a suez-i csatornához, melynek megnyitása jelen fog lenni. — A koronaherceg ezen időközben a francia Svájcban fogja tölteni.

— társaságot került s csak különözégeiről, s embergyűlöletéről beszélgettek.

Senki sem ismerte őt s mégis mindenki félt tőle, s mégis tudta felőle mindenki, hogy az embereket gyűlöli és megveti.

Ünnepélyes, komoly léptekkel járt a tanácsnok a teremben; tekintete a vendégek során tévedezett, s kinek szemé a tanácsnokéval találkozott, az ijedve kapta le róla, nem állhatván ki az aggnak gunyos, szuró tekintetét.

Még az elnök is elfogultan tévovázott, amint a tanácsnok feléje közeledett s önkéntelenül néhány lépésnyire elébe sietett.

Az öreg Clausthal észrevette ezt s mosolygott, de volt e mosolyban valami vad s vészjósló, mely mindenkit megdöbbenete.

— Legyen ön házamban üdvözölve, elnök ur — szólt a tanácsnok ünnepélyes meghajtással.

Az elnök, néhány érthetlen szót mormogva, kezét nyújtá Clausthalnak. Ez nem látszott ezt észrevenni s az elnök, kezét még mindig előre nyújtva, fájdalmasan s esdőleg tekintett rá. Az öreg, büszke és daczos pillantással válaszolt s az elnök halk sohajjal boesátá kezét le.

— Mi nem látnak egymást harczmincz év óta elnök ur, — szólt a tanácsnok — és midőn akkor egymástól megváltunk, nem gondolok, hogy harmincz év múlva ismét találkozzunk, gyermekeink által, testvérként egyesüljünk. Igen! a szerencsem néha a legesudálatosb szövetséget hozza létre s valóban rágalom volna azt állítani, hogy nem a szerelem, hanem üzérkedés kötö e szövetséget, és

hogyWangenberg elnök nagyon megdondolta, mikép avén Clausthal, az ő vejének ápoló atyja, dus gazdag ember.

Az elnök elszápadt s felelni akart valamit, de a tanácsnok emellett hangon folytatá:

— A jegyző a mellékteremben várakozik, engedje ön, hogy a házassági szerződés aláírassék. . . .

Ezzel intett az elnöknek, s Alfréd arájának karját nyújtva a mellékterem felé léptek, mely még zárva volt.

A tanácsnok sieté azt megnyitni, s midőn az elnök melléje érkezett, megragadá karját, s mindketten beléptek.

— ugyan ismeri-e ön e szobát? — kérdé a tanácsnok éles hangon.

— Ismerem! — válaszolt az elnök.

— És ama képet ott? — kérdé az öreg, haragtól lángoló tekintettel. Hiszen ön jól tudja, hogy az Rebecka arczképe! — — De ime jön az eljegyzett pár — szólt hangosabban, és ime itt áll a jegyző ur.

Üljön le elnök urama pamlagra ott, s engedje, hogy mellette helyet foglalhassak.

Ezzel vas erővel vonta maga mellé az elnököt és suttogva mondá:

— Harmincz évvel ezelőtt nem vonogatta ön magát ennyire!

A teremnek ajtójai megnyitlak s az előkelő vendégek fényes sorban özlönlének azokon be.

A jegyesek a vendégekkel szemben, a szép Rebecka arczképe alatt s előttök a jegyző.

— Washingtonból szept 21-ről távirják: hogy ott a ministerek mind együtt vannak. Grantot szept. 22-re várják. — Az osztrák követség Pekingbe f. hó 14-én érkezett meg.

— Belgrádban az államtanács tagjai kinevezettek.

Különfélék.

— Egy nőnek szörnyü bosszuja. Khan Mohamed ben Hussein egyike volt a leggazdagabb calcuttai ékszerészeknek, s igen csinos derék ifju volt. Két év óta jegyben járt a szép Fatimével, s néhány nap múlva a kádi elébe kelendett már lépni, hogy összekeljenek. Ekkor hirtelen minden ok nélkül elutazott Delhibe. Múltán hosszabb ideig vissza nem tért, Fatime nyugtalan lett, s elhatározta, hogy megtudja, mi tartja tőle távol jegyesét, s ha hitlen lett megbosszolja magát. Delhiben nem találta, hanem értésére esett, hogy az Calcuttából egy szép zsidó leányt szökettett meg, s azzal Calcutta mellett egy nyári lakban él. Férfi ruhába öltözött, s néhány hü indus szolgálva betört éjnek idején a nyári lakba, s ott jegyesét és annak kedvesét összekötözteté, s azokat Calcuttába saját házába viteté. Itt egy fére eső szobában, két kalitkába zárta őket s alig kaptak annyit enni, hogy életüket nyomoruságon fentarhatták. A midőn a rendőség a dolog nyomára jött, csak két csontvázhhoz hasonló örült alakot talált. — Felgyógyulásukhoz még van remény. — Fatime a rendőség érkeztekor megmérgezte magát.

Legujabb

— Pest, szept. 23. (feladatott d. u. 3 óra, érkezett d. u. 3 óra 30 p.)

A Pesten meggyult köolajfolyvást ég; tömérdek kár. A porosz koronaherceg Bécsen, Konstantinápolyon át Suezbe megy.

— Berlin, szept. 22. Egy királyi rendelet a porosz országgyűlést okt. 6-ra hívja egybe.

— Bécs, szept. 22. hír szerint a szeptérvári osztrák követi állás nem sokára be fog töltetni, s ez állásra gróf Chotek lenne kiszemelve.

— Konstantinápoly, szept. 22. A porta ragaszkodik az egyiptomi alkirályyal szemben felállított követeléséhez, főképen pedig azon ponthoz, hogy kölesönt nem szabad felvenni a porta beleegyezése nélkül.

— Madrid, szept. 22. A saragossai tünemények alkalmával — tegnap — Castellar beszédet tartott, melyben óvást tesz azon eszme ellen, hogy külföldről hívassék meg valaki uralkodónak. „Eljen a köztársaság!” kiáltások hallatszottak; de a rend nem zavartatott meg.

Közzgazdaszat.

— Debreczen, szept. 23. Az életárak nem változtak. A tengeri keresett czikk.

— Pest, szept. 22. Az időjárás esős, szelles, hideg; hőmérő + 13°, légsulymérő 28° 6". A gabnaüzlet ma kissé élénkebb volt. A buza 87 $\frac{7}{10}$ -os 5 ft 50 kr, 84 $\frac{7}{10}$ -os 4 ft 75 kr, rozs 78—80 $\frac{7}{10}$ -os 3 ft 10 kr, árpa 70—72 $\frac{7}{10}$ -os 2 ft 75 kr, kukoricza 2 ft 45 kr.

— Olvassa fel ön a házassági szerződést, — parancsolá a tanácsnok.

S a jegyző olvasá:

„Atyák s a jelenlevő vendégek előtt esküsznek a megjelent jegyesek Wangenberg Leonka kisasszony és Clausthal Alfréd, egymásnak örök hűséget.”

— Esküsztek-e? — kérdé a tanácsnok, közbeszólvá.

— Esküszünk! — szólt az ifju pár.

Valami vészjósló tekintetet ölte most a tanácsnok arca; a jegyző tovább akarta folytatni olvasását, azonban a tanácsnok hallgatást ínte, s helyéből felemelkedve halkan és ünnepélyesen szólt:

— Csak egy akadály merülhet fel, nevezetesen, vajon lehetséges-e a szövetséget megkötöni? Mert törvényeink tiltják, egy keresztyén leánynak zsidó férfival való egybekelését.

— Atyám! — kiálta fel Alfréd s bódultan tántorgott a falnak, mig Leonka, hangos sikoltással rogyott felájultan egy székre.

— Mit jelentenek e szavak? — kérdé szigoruan az elnök. Kit tart ön itt zsidónak!

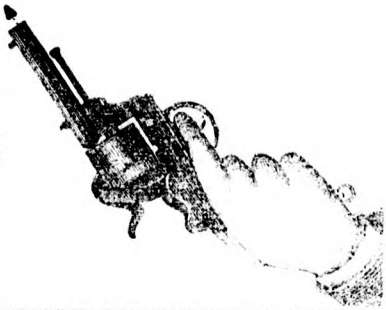
Azon ifjat ott! válaszolt a tanácsnok borzasztó kacajjal mutatva Alfrédra. Én zsidónak tartom őt, mert valóban az!

Ezzel kebléből több régi, megsárgult papírt vett ki s az elnöknek nyújtá oda.

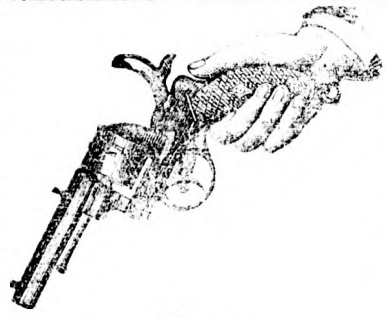
(Folyt. köv.)

on
pr-
ül,
er-
bb
tte
ör-
aj-
én,

ula
ták
zé-

v-
on
az
em
lv-
em
a
ari
bk,
lis-
fűi

agy
a is,
ogy
on-
nak
és
sol-
ük,
ira,
adó
6-
n,
s

n-
e-
o-
n-
e-

!! Figyelmeztetés vadász kedvelőknek !!

Debreceni
vásáron át
szeptember 25-től
október 6-dikáig.

UNSCHULD
EDE

fegyver-gyáros és kereskedő Pestről.

ajánlja jó választékú, saját készítményű

Lefauchaux-fegyvereit

továbbá mindennemű **csappantyus puskákat**, úgymint: Egy szimpla vadász-fegyver vascsővel: 7—10 frtig. Egy dupla-fegyver vascsővel es patent-csavarral keményen forrasztott: 15—18 frtig. Egy dupla-fegyver drót-csővel (Robans) lőtűré: 22—27 frtig. Egy dupla-fegyver, zsinór vagy finom damaszkcsővel: 30—50 frtig.

Revolvereket Lefauchaux módszerre, 6 lövéssel, tökéletes öntelhezással: 10, 12, 18, 20, 25, 30, 40, 50, 60 forintig.

Pisztolyok párja: szimpla 2 forint 50 krajczártól, dupla-csővönek 5 forint 50 krajczártól felfelé.

Flobert pisztoly és puskák, nyereg- és czél-pisztolyok, Lefauchaux puska-töltények, francia gyártmány.

Minden fegyverért ke-

**zesség vállalata-
tik; és nemtet-
szés esetében 14
nap alatt kicse-
relhető.**

Egy a legjobb karban levő

nagy kőszator

a külső vásártéren eladó; — értekezhetni iránta Tátray Kárpát gözmalmi pénztárnoknál.

109. 2—2

Pränumerations-Einladung

auf das oppositionelle Journal

„Neuer freier Lloyd,”

für das Quartal October — December 1869.

Wiewol das jüngste de ungarischen Tagesblätter, scheuet der „N. Fr. Lloyd“, was die Reichhaltigkeit und Mannigfaltigkeit des Inhaltes, die Raschheit und Sicherheit der telegrafischen und andern Mittheilungen, den Werth der politischen, volkswirtschaftlichen und belletristischen Beiträge betrifft, schon heute den Vergleich mit keinem seiner Konkurrenten; die volle Unabhängigkeit seiner Richtung, der Muth und die Energie, mit welchen er überall für Recht, Freiheit und Fortschritt eintritt, werden selbst von den Gegnern, freilich in ihrer Weise, unumwunden anerkannt.

Wir werden unser Möglichstes thun, dieser Anerkennung, wie die Gunst des Publikums in erhöhtem Umfange zu verdienen. Es ist dafür gesorgt, das die Leistungen unseres Blattes nach allen Seiten hin immer befriedigender werden. Betreffs der materiellen Seite des Unternehmens wollen wir bemerken, das vom künftigen Monate an das Blatt in gänzlich neuer Ausstattung mit neuen Lettern gedruckt, erscheinen wird; die Administration und Expedition, vollständig reorganisiert, werden nicht zu wünschen lassen. Wir hoffen, das ihrerseits die Freunde und Gesinnungsgenossen, wie das geehrte Publikum überhaupt, uns ihre Gunst und Mitwirkung in steigendem Masse zuwenden, und Dies unter Anderem durch erneute und vermehrte Abonnements zu bekunden so freundlich sein werden; die hochwichtigen Fragen, welche auf dem bald wieder zusammen tretenden Reichstage zur Verhandlung kommen (Budget, Gemeindest- und Municipalreform, Wahlreform, Oberhausreform u. s. w.), dürfen unser Blatt in nächster Zeit ganz besonders interessant machen.

Im Feuilleton des Abendblattes beginnen wir, sobald der laufende Roman Jókais zu Ende ist, mit der Veröffentlichung des neuesten Romanes dieses mit Recht beliebtesten ungarischen Schriftstellers:

Schwarze Diamanten.

zu dessen deutscher Ausgabe wir ausschliesslich autorisirt sind.

Ausserdem werden wir im Laufe des nächsten Vierteljahres eine Reihe von Skizzen veröffentlichten unter dem Titel:

Das moderne Babel.

Pariser Erinnerungen von Edward Horn.

Das Abonnement für die drei letzten Monate des laufenden Jahres (1. October bis 31. Dezember) beträgt: — für Pest-Ofen, in's Haus gesendet, 5 fl 70 kr., bei separater Versendung des Abendblattes monatlich 50 kr. mehr.

Den neu eintretenden Abonnenten, welche auf die Monate October — Dezember pränumeriren, wird das Blatt vom Tage ihres Abonnements bis Ende I. M. gratis zugesendet; ebenso erhalten dieselben den Separatdruck des Jókaischen Romanes, insoweit dieser bis dahin erscheint, gratis.

Monatliche Abonnements werden nach wie vor angenommen und kosten: — für Pest-Ofen, in's Haus gestellt, 1 fl 70 kr.; mit täglich einmaliger Postversendung 1 fl 90 kr.

Man pränumerirt für Pest-Ofen im Expeditiions-Bureau des „N. Fr. Lloyd.“

Ausserhalb Pest-Ofen mittelst frankirte Briefe durch alle Postämter,

Administration des „N. Fr. Lloyd.“

Franziskanerplatz Nr. 7.

N hai Molnár Sándor hagyatékához tartozó Varga utcai **2363. számú ház** folyó évi október 25-én d. u. 2 órakor a helyszínen tartandó nyilvános árverésen elfog adatni. — Kikiáltási ár 3482 frt. a letendő bánatpénz ennek 10 %.

Az árverési többi feltételek Szabó Imre törvényszéki tanácsnoknál megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a városi törvényszéknek 1869. szept. 15. tartott üléséből.

110. 2—3

Felölös szerkesztő s kiadó-tulajdonos: **Oláh Károly.**

Nagyvárad-utcán **2205. sz. alatti ház**, hátulsó épületében egy tanult szakács által

103. 3—3

igen izletesen készült ételek,

és pedig 5 tálétel, egy személyre, egy óra . . . 20 frtért,
4 „ „ „ „ „ . . . 16 frtért,
háztöli elhordás mellett, jövő október hó 1-től kezdve kap-
hatók. Értekezhetni ugyanezen ház hátulsó épületében.

Debreczen. 1869. Nyomatott a város könyvnyomdájában.